

Niemand leeft voor zichzelf,
niemand sterft voor zichzelf.
Wij leven en sterven voor God onze Heer,
Aan Hem behoren wij toe.

(ad Rom. 14, 7-8)

dankbaar denken wij TERUG aan

ZUSTER MARIA - ALFONSA

JUFFROUW ANNA DE SAEGHER

geboren te Stekene op 27 februari 1901,
in 't klooster getreden te Nederbrakel op 25 maart 1924,
geproft als "Zuster van Maria" op 28 september 1925,
na een tragisch ongeval geroepen tot de eeuwige
vreugde te Zottegem in de Klinket St.-Elisabeth, op
17 oktober 1971, gesterkt door de genademiddelen van
onze Moeder de H. Kerk.

"Heer, leer ons de weg kiezen die alle andere wegen
overtreft: de weg naar U in verborgen dienstbaarheid!"

Gelovend herinneren wij ons het testament van Jezus'
liefde: Hij ging staan aan de kant van de armen, de
sukkelaars, en zo verkondigde Hij: "GOD IS LIEFDE!"

Van deze Godsliefde, zonder voorbehoud, heeft
zuster Alfonsa geleefd en in die liefde is zij gestorven.
In de onstuimigheid van haar hart, in de drang naar
steeds beter en meer geven, vergat zij zichzelf.

Van kindsbeen af kende zuster Alfonsa de weg naar
God. Ze bad gaarne, ze bad veel. 't Gebed werd dan
ook de grondtoon van haar leven. Hoe blij was ze toen
ze bij de vernieuwing van de liturgie in de kerk bid-
dend kon zingen en zingend kon bidden.

"Onze Lieve Heer en de mensen echt gaarne zien!"
leerde ze aan de kinderen in de school. Voor honder-
den jonge mensen stond ze als blijde bezielster, als on-
versaagde kampster voor het schone, het edele, het
hogere... Bij de kinderen gaf ze het beste van wat ze
bezat: haar hart! Zuster Alfonsa hield van kinderen
en ze hield van de mensen.

Op de eerste plaats hield ze van haar familie. Voor
haar broer priester, voor haar zusters en broers werd ze
tweemaal zuster. Neven en nichten weten dat tante
heel veel van hen hield. Elke gebeurtenis vierde ze
mee, elk leed droeg ze mee. En ze bad voor de jonge
gezinnen: "opdat ze 't goed zouden mogen doen en
O. L. Heer niet zouden vergeten..."

Zuster Alfonsa hield van haar zustergemeenschap.
In de hutten waar ze verbleef: Gent, Nederbrakel,
Strijpen, heeft ze haar stempel gezet: bidden in liefde,
offeren in vreugde!

"ALLEEN HELIGEN LATEN SPOREN NA!"

Wij zullen haar missen. De familie, de zustergemeen-
schap, de medeparochianen van Strijpen: de zusters, de
priesters, de vele vrienden, maar vooral zieken en be-
proefden... "Niemand kan troosten als zuster Alfonsa!"
"Ze kan zo goed naar onze miserie luisteren..." Dat
zegden de mensen. Ze kon zo meeleven en aanmoedi-
gen. Ze was begripelijk.

Zuster Alfonsa, uw heengaan doet ons pijn. En toch
kunnen we niets anders dan God danken om wat u
voor ons zijt geweest, om wat we van u mochten leren
en ontvangen, om uw voorbeeld van onbaatzuchtige
naastenliefde.

Heer, geef ons een flinke dosis moed en een sterke
adem om zoals zuster Alfonsa dapper op te klimmen
naar U in gebed en laat nooit toe dat wij een mede-
mens-in-nood uit de weg lopen.

Omwille van zuster Alfonsa vragen wij uw zegen
over ons, haar vrienden van Strijpen, en over allen die
haar zullen missen.

Zij ruste in vrede.

Om uw gebed en uw medeleven danken
de algemene Directeur en de "Zusters van Maria".
de Familie De Saegher-Merckx
en de Pastoor van Strijpen.